

SESSIÓ 0**Presentació material a l'equip d'animadors**

El material d'etapa 0 vol ser un material introductori per qualsevol grup de joves. El nivell i l'ampliació del contingut depèn de l'animador. Consta de 7 sessions que tenen com a eix el Credo.

Neix com a proposta de material* introductori en ocasió del X Aplec de l'Esperit (Terrassa, 22 de maig del 2010)

a) Calendari

La seva finalitat és aplicar unes sessions bàsiques abans de fer l'itinerari específic d'un grup. Però també el proposem a final de curs per ser aplicat si es vol en una trobada d'estiu. Teòricament proposem un itinerari de 7 primeres trobades de grup (normalment mesos d'octubre i novembre). L'animador ha de centrar-se més en un punt o altre segons el nivell del grup. Les sessions estan pensades per una reunió, però si es creu convenient poden abarcar 2 trobades de grup.

b) Contingut

Segueix l'esquema dels set dies de la setmana.

Té un esquema "teològic" trinitari:

Ser jove com un do (Pare - Creure). Sessió 1
 Conèixer la veritat (Fill - Escoltar). Sessions 2-3-4-5
 Viure la Fe (Esperit Sant – Actuar). Sessions 6-7

A partir del CREDO dedicar 7 sessions a la nostra identitat com a joves i cristians.

Amb la referència a pregàries cristianes bàsiques per poder resar i celebrar la fe com a membres de l'Església.

La referència bàsica és el Nou Testament i el Catecisme de l'Església Catòlica (CEC)

Les sessions tenen un esquema comú amb possibilitats diferents. Al final es proposa una convivència de cap de setmana, aplicant "Weekend, l'informatiu de cap de setmana", que es troba a **Itinerari educatiu en la fe2**

Nota.- La pàgina següent forma part de la presentació als animadors, però pot servir de guia també de presentació als joves de l'itinerari que faran. Ens ajudarà fer una petita introducció o una sessió sobre la fe –trinitària- i el credo (cf. La fe com un do: CEC 150-152 Trinitat, 166-175 Credo)

*Materials útils per tot l'itinerari:

- Itinerari educatiu en la fe (1 i 2) per a joves confirmats (publicat per la Delegació de Barcelona, 2000)
- Carpeta Material SIJ Marcats per l'Esperit (publicat 2006, versions catalana i castellana)
- Carpeta Material SIJ en ocasió del X Aplec (publicat novembre 2010)
- Catequesi a partir de les 13 cançons del CD «Marcats per l'Esperit» (2007)

c) Esquema de la sessió

1. Dia de la setmana
2. Contingut del Credo
3. Explicació doctrinal (amb referència al Catecisme)
4. Propostes de treball
5. Pregàries bàsiques relatives al contingut
6. Estudi d'Evangelí ("El Déu dels encontres")

*Les propostes de treball i les pregàries bàsiques de cada sessió es troben en el mateix full per fotocopiar-les com a material de treball de grup

d) Partim de Quatre eixos bàsics:

1. Ser Jove (1 sessió)
2. Ser Jove Cristià (3 sessions)
3. Ser Jove d'una societat (1 sessió)
4. Ser Jove en l'Església diocesana i universal (2 sessions)

e) Aquests Quatre eixos els desglossem en els set dies de la setmana, es a dir:

- **Dilluns: Ser Jove és un do.** Un jove que viu en família, que té amics, parella... Ressaltar els aspectes positius de ser jove: **"Ets qui ets"**
- **Dimarts: Ser jove... cristià.** 1a part de ser jove Cristià com **una manera de viure**, on treballarem les benaurances...: **"Geni i figura!"**
- **Dimecres: Ser jove... com Jesús.** 2a part de ser jove Cristià, que **busca la veritat** en Jesucrist, on treballarem l'autenticitat, el testimoniatge d'una vida compromesa amb si mateix i amb els altres: **"Jo...és que sóc així"**
- **Dijous: Ser jove... amb Jesús.** 3a part de ser jove Cristià: on es nodreix el jove, en la **Paraula de Déu**. Plantejament de l'EDE. Pertànyer a un grup. **"He sentit que em cridaves"**
- **Divendres: Ser Jove d'una societat**, es a dir, en l'aspecte del compromís social, encarnat en un barri, en un poble, en un país... Tot això emmarcat al voltant de la dificultat d'avui , en definitiva envoltant de la Creu: **"He fugit nu"**
- **Dissabte: Ser Jove d'una comunitat.** Cristià a la seva Diòcesi, membre de l'Església diocesana i pertinent en un grup / **comunitat cristiana**. La figura de Maria ens pot ajudar a fer aquest itinerari, en el sentit de viure l'Església com a família: **"Qui els farà rodolar la pedra"**
- **Diumenge: Ser jove a l'Església.** Tanquem la setmana en aquest procés que ens porta a viure en l'Església... L'Eucaristia com a eix, on tots som Església, on celebrem, compartim, ens relacionem, en definitiva, on vivim **celebrem la nostra fe**, una fe Universal: **"Ja has dit gràcies?"**

Introducció pels estudis d'Evangelí: “Déu dels Encontres”...

Anant pel món hi ha un cadenat d'icones, de postals, d'imatges, d'advocacions... de Jesús. Quasi tantes i diverses com ho son les experiències de la fe de cadascú, i els seus punts de partida i interessos. Imatges de Crist sofrent, o reivindicatiu; de Crist de mirada dolça, o penetrant enfront la injustícia; identificat amb la cultura d'arreu, o de rostre i mirada perduda.

Aquí et podem proposar una nova icona de Crist: el Déu dels Encontres. La seva imatge la podràs adquirir al mirall de casa teva: quan et lleves més o menys espavilat al matí, o quan tornes d'estudi, o amb el cor ple d'aquells que estimes; quan és fosca nit i s'hi reflexa el llum suau de la tauleta de nit, o en les ombres de les llampegades de tempesta... el reconeixeras cara a cara amb la teva vida de cada dia: proposan-te, animan-te; perdonan-te; esperonan-te, o , simplement com un germà gran que va mirant el créixer de la teva vida...

Trobaràs la imatge del Jesús dels Encontres en el mirall de la llarga corrua de cristians i cristianes amb els qui s'ha fet trobadís en el camí de llurs vides: conèixer-los i compartir el seu testimoni t'ajudarà a anar destriant que hi ha de la imatge de Jesús en la imatge de la teva vida, i com s'hi pot fer més clara cada dia. Fes cada dia de la setmana un pas fora de tu, cap a Déu i cap a la vida, allí hi haurà el veritable encontre amb Jesús: cara a cara, sense filtres, ni xat, ni cap altre mitjà tècnic... tal com ets tu, tal com és Ell. T'ajudarà a descobrir la proximitat de Déu Pare i la força del seu Esperit en la teva vida.

Títols EdE:

- **El Fill pròdig** (*Lluc 15, 11 -32*)
- **Els dos fills enviats a la vinya** (*Mateu 21, 28-32*)
- **El jove ric, el de tota la vida** (*Marc 10, 27-22*)
- **La vocació de Samuel** (*1Samuel 3*)
- **El jove que fuig nu del prendiment de Jesús** (*Marc 14, 43-52*)
- **Les dones, camí al sepulcre de Jesús** (*Marc 16, 1-8*)
- **El leprós que se'n recorda de donar gràcies** (*Lluc 17, 11-19*)

SESSIÓ 1**Ser jove és un do: Ets qui ets... gràcies a Déu****1. Dia de la setmana: dilluns**

Comencem amb una sessió que ens parla de Déu Pare i de la nostra fe. Ser jove com un do (Pare - Creure)

Ser Jove, que viu en família, que té amics, parella... Ressaltar els aspectes positius d'aquest jove: **"Ets qui ets"**

Podeu llegir: Déu Pare (CEC 232-237) com a creador de la persona (CEC 356-368)

2. Contingut del Credo:

Crec en un sol Déu, Pare totpoderós, creador del cel i de la terra, de totes les coses visibles i invisibles.

3. Explicació doctrinal

Comprendre Déu... un propòsit de milers de persones durant milers d'anys. Com qui mira des de dins d'una casa per diferents finestres, veient diferents paissatges d'un mateix lloc, hem mirat Déu des de nosaltres, i l'hem vist segons el moment de cadascú i de la història que es vivia: l'hem vist poderós, llunyà, tendre, catigador, jutge, amagat, silenciós, protector... són trocets del seu retrat.

Podria començar per dir que és la mateixa definició de Déu: de Déu és proclama que és Déu viu, el Déu de la vida, el Déu vivent. De Déu, a més, prové tota vida, n'és la mateixa font. La Creació, la Redempció i la Santificació com a assignacions a cadascuna de les Tres Persones de la Sma. Trinitat es podrien resumir ben bé en "vida donada" Certament, que Déu ens la dona a mans plenes, la vida. És el do primordial: el que sosté tots els altres dons, i són tants, tot és gràcia. La vida ens ve com a benedicció de Déu. El Gènesi, la Resurrecció i la Pentecosta bullen de vida.

Jesús ens ha donat un nom per reconèixer Déu... ABBA, que vol dir "Pare".

DÉU PARE ens crea contínuament: naixem en i de les mans de Déu. Dues imatges: la primera: el terrissaire que ens fa creativament com a ceràmiques, tot voltant amorosament el torn; Déu va veient-ne cadascuna, peça única, bella, treballada amb delicadesa singular... La segona: la Capella Sixtina. Un dit que ens transmet l'esperit-vida de Déu. Adam prefigura cadascú de nosaltres.

La vida, ¡quin misteri la vida! A vegades em quedo parat a reflexionar què és la vida. Em quedo meravellat. Tota vida: animalons, plantes, persones. Nadons... Em quedo embadalit! No hi puc fer més. Sentir-se viu: ¡quina mena de pessigolles fa al cor i a l'ànima! Som com petits déus. Quan el Déu dels hebreus es dona a conèixer i diu: "JO SÓC" ve a dir : Jo visc, jo visc en plenitud... I jo m'entretinc pensant: jo sóc; podria no ser, però existeixo

Hi ha una frase consagrada de St. Ireneu que diu: "La glòria de Déu és tota posada en l'home vivent, com si diguéssim que Déu és Déu perquè transmet vida i vol que la vida sigui cada vegada més depuradament vida.

4. Propostes de treball

SET DE DÉU

ESCOLTEM LA CANÇÓ

*Molts nois i noies, joves com tu i com jo,
en el més profund del seu cor es fan moltes preguntes: qui sóc?
d'on vinc? on vaig?
Aquests nois i noies, com tu i com jo,
tenen SET DE DÉU...*

Visc ple de pors
No trobo cap sortida
Corro de pressa però no sé on vaig.

Estic perdut
Només veig portes tancades
I em persegueixen molts interrogants...

*Dóna'm d'aquesta aigua i omple la meva vida
Dóna'm d'aquesta aigua i amara'm de Tu*

Tinc SET DE DÉU
Ell és font de vida.
Tinc SET DE DÉU,
Ell m'ha alliberat (2)

Visc rodejat
de cares desdibuixades,
estic ben sol: no tinc ningú al costat.

El meu entorn
és àrid i molt dur,
sento els meus peus que es fonen amb l'asfalt...

Dóna'm d'aquesta aigua...

Tinc SET...

PARLEM-NE

Quines són les "sets" que tenen els joves que coneixes?

On cerquen l'aigua que apagui aquestes sets?

Quines aigües t'ofereixen al teu voltant?

Quines pors omplen el teu cor o el cor dels joves?

Hi ha sensació de soledat al teu voltant?

5. Pregària:

El Parenostre, la gran pregària!!!

Pare nostre que esteu en el cel,
sigui santificat el vostre nom.
Vingui a nosaltres el vostre Regne.
Faci's la vostra voluntat,
així a la terra com es fa en el cel.

El nostre pa de cada día,
doneu-nos, Senyor, el dia d'avuí.
I perdoneu les nostres culpes,
així com nosaltres perdonem als nostres deutors.
I no permeteu que nosaltres caiguem en la temptació,
ans deslliureu-nos de qualsevol mal.
Amén

6. Estudi d'evangeli (Déu dels encontres).

- Referència: el fill pròdig (Lluc 15,11 - 32)

- Pistes de contingut:

Comencem forts... el dilluns, encara que estem una mica adormits, estem frescos del cap de setmana. Ens fixarem en aquest fill de l'Evangeli, al que popularment s'ha conegut com a "pròdig": en moltes coses no és pas un prodigi, però viu coses que, en mesura petita vivim moltes persones. Especialment ens ajuda a veure de quina manera ens anem coneixent a nosaltres mateixos:

- > **El que ens diuen que som:** aquest era el petit, a vegades els petits son una mica més consentits. Li debien dir que era com el pare, que tot allò que tenia el pare, acabaria essent per ell... als petits a vegades els diuen que ja semblen grans. S'ho va creure sense pensar-s'hi: "ja soc gran: dona'm l'herència que ja se el que vull!". Tot i que no ho après tot, ell s'ho pensa, i vol fer la seva com si fos gran del tot.
- > **El que ens pensem que som:** molts cops ens creiem capaços de tot, i certament som capaços de moltes coses... estudiar, treballar, anar amb moto i fins i tot festejar. Hi ha una assignatura, però que demana anys de carrera: aprendre a ser plenament autònom i ser reconegut pels altres, que no són els de casa: el pobre fill pròdig va sortir de casa creient-se ser un hereu, i el van reconèixer com un cuidador de porcs.
- > **Passar del tot al res:** Els antics diuen que les arrencades de cavall acaben com frenades d'ase. Les persones passem sovint del tot al res. Quan no som reconeguts plenament com esperem, podem arribar a pensar que ens tenen per no res: si això s'agreuja ens podríem arribar a pensar que "realment no som res". És l'error del fill pròdig: "aniré a trobar el meu Pare i li diré que no són digne...".
- > **Reconèixer-nos el grans que som:** el fill pròdig descobreix que mai a deixat de ser fill, que mai ha estat un no res, però la seva grandesa no està en les seves pròpies forces i fer-s'ho tot ell sol, sinó en que és estimat. Estimat en la GRATUITAT (no per ser el gran o el petit, el millor o el pitjor, sinó perquè és fill); en el PERDÖ (malgrat les febleses, ens fem grans tornant a recomençar sempre de nou); en el COMPARTIR (les persones podem molt, però alhora necessitem molt: "poseu-li el vestit, l'anell...)

- Pistes de Treball:

- > On creus que estas en la teva vida? a casa, abans de marxar?, fet pols com no voldries?, prenent coratge per madurar i retornar al millor de la teva vida?, en el goig de saber-te estimat?
- > Com fas de la fe el motor del teu coratge per créixer?: fe en tu per remuntar; fe en els qui t'envolten per deixar-te estimar; fe en Déu per deixar-te guarir les ferides del cor i descobrir que ets fill estimat SEMPRE.

SESSIÓ 2**Ser jove... cristià: Geni i figura****1. Dia de la setmana: dimarts**

El dilluns ens ajuda a començar la cursa; i el divendres ja té un to de cansament.

Dimarts, dimecres, dijous... dies de feina. Aquests dies formem com un bloc que ens ajudarà a conèixer la veritat. Fixant-nos en la persona del Fill aprendrem l'actitud d'Escoltar. (Fill-Escoltar)

Podeu llegir: pel bloc de les 4 sessions: 2-3-4-5. **Al cor de la catequesi: el Fill, CEC 422-429**
i per la sessió 2: **Un sol Senyor Jesucrist, CEC 441-451**

2. Contingut del Credo:

**I en un sol Senyor, Jesucrist,
Fill unigènit de Déu, nascut del Pare abans de tots els segles.
Déu nat de Déu, Llum resplendor de la Llum, Déu veritable nascut del Déu veritable, engendrat, no pas creat,
de la mateixa naturalesa del Pare:
per ell tota cosa fou creada.**

3. Explicació doctrinal

DÉU FILL que ens redimeix (ens recrea amb vida nova, la gràcia) "Per a mi viure és Crist": expressió enigmàtica, però que ni que sigui intuïtivament deixa entreveure el misteri de la vida "nova" en Crist. Jesús la dona "**en sobreabundància**"; es fa **pa de vida** per tal d'alimentar-la. "Conèixer el Pare i el Fill, això és vida eterna". Un dia hi haurà la plèthora de la vida: veure'l cara a cara. No em pregunteu com serà, ho crec i ho espero: res més. Hi ha dues menes de vida: **1.**-abans es valorava **la vida extensa**, fer anys i més anys. Com Isaïes pel qual la benedicció suposava vida llarga: "No hi haurà cap infant que visqui només uns dies, ni cap adult que no arribi a una edat avançada; els més joves moriran a cent anys, i si algú no hi arriba seria tingut per maleït". Jo comentava que això era el "Per molts anys! de l'AT. **2.**-Jo de fa temps només valoro **la vida intensa**. Per a mi val més la profunditat del viure que no pas l'extensió; m'estimo més l'ara, l'ara mateix a fons, que un futur que s'allargassa, potser sense esma. Esma: aptesa, orientació, saber per on es va o què es fa. M'agrada la frase: "en poc temps, va viure com si hagués viscut moltíssim". Obriu-me uns ulls de més grans (Maragall), no després, sinó ara. Només m'importa **l'ara que jo identifico amb la vida**. La vida és un "present" present; un do que no podem malbaratar; és fràgil i l'hem de portar curosament com si fos un vas de terrissa; és cosa sagrada: és Déu en mi. Tots dos respirem a l'uníson.

Contra aquells que no es troben, que proclamen el no-sentit, el sense-sentit, jo em meravello dels successius sentits que donen color al meu viure. Com més visc, més ganes tinc de viure i la meva vida agafa tonalitats diferents, quina més bonica, quina més interessant... No necessito gaire res: només sentir-me viure i sé que hi ha un misteri, si no molts, en **el viure de cada dia...** Tot i la concisió d'aquesta dita de Jesús: "Jo sóc el camí, la veritat i la VIDA", no puc deixar d'admirar el caràcter absolut de la proclamació. No diu "un", diu "el"... determinatiu, determinant. **PERQUÈ ELL ÉS DÉU!**

Només Ell em pot ensenyar com viure la vida: les benaurances. Les hem d'acceptar com un missatge de Déu.

4. Propostes de treball

BENAUANCES

ESCOLTEM LA CANÇÓ

Tots aquells qui estimen ser pobres
entraran al regne del cel.
Els qui amb cor sincer s'humiliïn
fins la terra i tot serà d'ells.

Els qui aquí gemeguen i ploren
consolats seran certament.
Tots aquells qui volen justícia
saciar podran fam i set.

**Benaurats! Benaurats!!!
Benaurats seran prop de Déu.**

Els qui el seu germà compadeixen,
compadits seran ells també.
Tots els nets de cor entre els homes
cara a cara, al cel, veuran Déu.

Els qui semblen pau mentre viuen,
s'anomenaran fills de Déu.
Els qui el món injust persegueixi,
guanyaran el regne del cel.

**Benaurats! Benaurats!!!
Benaurats seran prop de Déu.**

PARLEM-NE

És possible això que anuncia Jesús?

Poden ser considerats realment feliços els pobres, aquells
que ploren,...?

On cerquem la felicitat els joves?

És realment duradora la nostra felicitat?

Feu un llistat amb tots els neguits, afanys, felicitat,... que tenim els homes i les dones de la nostra societat i analitzeu si s'inclouen en el camí de les benaurances.

5. Pregària

En veure les multituds, Jesús pujà a la muntanya, s'assegué, i se li acostaren els deixebles. Llavors, prenent la paraula, començà a instruir-los dient:

Feliços els pobres en l'esperit:
d'ells és el Regne del cel!

Feliços els qui ploren:
Déu els consolarà!

Feliços els humils:
ells posseiran la terra!

Feliços els qui tenen fam i set de ser justos:
Déu els saciarà!

Feliços els compassius:
Déu se'n compadirà!

Feliços els nets de cor:
Els veuran Déu!

Feliços els qui treballen per la pau:
Déu els anomenarà fills seus!

Feliços els perseguits pel fet de ser justos:
d'ells és el Regne del cel!

6. Estudi d'Evangelí ("Déu dels encontres")

- Referència: els dos fills enviats a la vinya (Mateu 21, 28-32)

- Pistes de contingut: «Creure és viure com a fills»

De petits els pares ens ho han dit molts cops: "has de creure!". En realitat vol dir: "fes el que et diem!", "confia, que el que et diem és bo!". Quan els cristians reconeixem la paternitat de Déu, ens reconeixem a nosaltres mateixos com a fills. Déu Pare, ser fills i germans, no són solament paraules: són una manera de dir com som i com vivim; creure vol dir que viure de la manera que Déu ens proposa, ens fa bé, ens fa feliços, ens fa créixer com a persones.

- > La vida cristiana és una vida concreta, amb una praxi concreta; una manera de viure, dit en plata. Una manera de viure que afaïçona segons el model de Crist la vida personal, real, de cadascú. La conversió cristiana, l'ètica cristiana, la vida de les benaurances, no és esmenar la pàgina de la nostra vida concreta, com si el Pare s'hagués equivocat, i pel Fill ens reconstruïm de nou. Lluny d'això, s'assembla més al treball del ferrer que treballa una barra de ferro per forjar-la: amb l'escalfor de la forn i el seu treball tenaç, dona bellesa a aquell material, que, en cap moment deixa de ser ferro.
- > La proposta cristiana no és un psicologisme que busca uniformar les persones, sinó que partint de la riquesa de vides, d'experiències, de caràcters, de tendències, de formes de ser i gustos, va fent present el Regne, amb tota la seva riquesa de matisos en el món.
- > És així com les benaurances i totes les actituds cristianes van obrint el camí del Regne a cop de testimoni i fidelitat a l'Evangelí: per dir-ho amb imatges, tant neta de cor és la mirada d'una persona de caràcter dolç, que porta serenor al seu voltant, com la d'una persona de caràcter fort, que planta cara al maligne, amb la denúncia de la brutícia del món.
- > L'irrenunciable és la fidelitat a la voluntat del Pare del cel. D'aquesta manera Jesús adhereix els seus oients al germà de la paràbola que sembla un malcarat ("geni i figura fins a la sepultura"), però que amb el seu caràcter i tot aconsegueix la voluntat del Pare.

- Pistes de treball:

Vés rellegint les benaurances i observa com creus que poden encaixar en la teva vida concreta. Seran un camí de trobada entre la teva vida i la de Déu, i, per això són també una font de felicitat (benaurança).

SESSIÓ 3**Ser jove... com Jesús: «Jo... és que sóc així»****1. Dia de la setmana: dimecres**

Camino com a jove Cristià, que busca la veritat en Jesucrist. Les benaurances em porten a viure l'autenticitat, el testimoniatge d'una vida compromesa amb si mateix i amb els altres...

Si Déu s'ha fet home per nosaltres, cal que l'acceptem com a model d'humanitat.

Podeu llegir: El Fill de Déu s'ha fet home, CEC 456-463

2. Contingut del Credo

**El qual per nosaltres els homes i per la nostra salvació, davallà del cel.
I, per obra de l'Esperit Sant, s'encarnà de la Verge Maria,**

3. Explicació doctrinal

Els cristians creiem que Jesús és plenament home. En Ell es realitza la plenitud de la humanitat.

Jesús és home com nosaltres, fet en tot igual a nosaltres, llevat del pecat. Ha treballat amb mans d'home; ha pensat amb intel·ligència d'home; ha actuat amb voluntat d'home, ha estimat amb cor d'home.

Jesús ha estimat Déu amb un amor total. L'anomena el Pare. Totes les seves accions, totes les seves paraules, són un acte de comunió amb Ell, un acte de confiança plena.

Jesús veu en cada home un germà a estimar. Estima tothom, principalment els pobres i els marginats. Diu la veritat a tothom i convida a tots a una vida nova. Estima no sols amb paraules, sinó amb fets: estima fins a donar la vida.

Jesús, home com nosaltres, és el Fill de Déu. És Déu com el Pare. En Ell es realitza la plenitud de la divinitat.

En Jesús, el Déu que busquem a les palpentes, ve al nostre encontre. Ell és el Déu amb nosaltres. És la revelació definitiva, plena i perfecta de Déu. És Déu en persona, la imatge visible del Déu invisible. El Déu amic, company de camí en tots els moments de la vida.

Jesús és el Messies, el Salvador del món.

En Jesús, veritable home i veritable Déu, troben resposta els grans interrogants de la condició humana, ha passat fent el bé i mostrant a tothom el camí d'una vida millor. Amb la seva mort, venç la mort. Amb la seva resurrecció ens fa el do de la vida. La nostra existència troba una nova esperança: podem anomenar Déu, «Pare», i podem formar amb tota la humanitat una família, la família dels fills de Déu.

Jesús no deixa indiferent: exigeix una resposta, una opció.

Qui acull Jesús per la fe; qui el segueix en el seu camí d'amor fins a l'extrem, qui es deixa portar pel seu Esperit, esdevé una nova persona, realitza en ell mateix el projecte de Déu sobre la humanitat.

4. Propostes de treball

EI TU, NO ET RATLLIS

ESCOLTEM LA CANÇÓ

Va passant el temps
i ja no et recordes d'aquell infant
que un dia vas ser...
et vas fent gran!

Massa gran per certes coses,
massa jove per fer-te gran;
ja no saps que fer...
t'estan ratllant!

*Però hi ha Algú que no et senyala
no et critica mai,
Ell tan sols t'estima...
I ara et vol cridar:*

**Ei tu, no et ratllis!!!
Ei tu, no n'hi ha per tant!
Ei tu, vine i segueix-me!!!
Ei tu, sóc al teu costat!**

PARLEM-NE

Et sents identificat amb això que li passa al jove de la cançó?

Et sents comprès en la teva situació?

Hi ha moments en els quals et sembla que ningú no entèn allò que et passa i allò que fas?

Tu sempre t'entens?

Qui és Jesús per a tu?

Et sents acompanyat per Ell?

5. Pregària

S. L'àngel del Senyor va anunciar a Maria.
P. I ella va concebre per obra de l'Esperit Sant.

S. Sóc l'esclava del Senyor
P. Que es compleixin en mi les teves paraules.

S. El qui és la Paraula es va fer home.
P. I va habitar entre nosaltres

Jesús no va deixar llibres escrits, i molt menys imatges i sons. El que en podem saber és través d'aquells que el van conèixer de més a prop i van anar dient i escrivint el seu testimoni. De la mateixa manera que nosaltres ens passa avui i sempre amb les persones que admirem, els que van conèixer a Jesús no van anar fent una crònica històrica del que va fer, sinó que van anar relatant allò de la seva vida que els impactava: unes paraules, uns gestos, un fet que no van comprendre (miracles), sobretot com va morir i ressuscitar.

> Com i quan es van escriure els Evangelis?

> Tres maneres d'acostar-me a la Paraula de Déu: 1.- lectura personal (pregària personal)

2.- compartir en grup el què ens diu la lectura (importància del grup)

3.- escoltar en comunitat la lectura (importància de l'Eucaristia)

6. Estudi d'Evangelí (“Déu dels encontres”)

- Referència: El Jove Ric, el de tota la vida! (Marc 10, 27-22)

- Pistes de contingut: JESÚS, EL FILL DE DÉU...“Va passar pel món fent el bé”

Ja el coneixem de sobres, però alhora que un curs sobre la riquesa, és un veritable curset sobre l'autenticitat: una mateixa paraula per definir coses fins i tot contràries.

- > **L'autenticitat com a bona intenció:** “Mestre bo, què haig de fer per tenir la vida eterna?”. Seria pervers un jove que no s'expresses en termes de molta autenticitat i veracitat a l'hora de parlar d'intencions, fins i tot a l'hora de judicar el que l'envolta. Dir grans paraules, grans definicions sense escales de grisos ni matisos, es propi de l'edat juvenil, encara que ens dolgui (fins i tot popularment, quan un jove raona amb molts matisos, diem que ho fa com un vell)
- > **L'autenticitat com a autojustificació:** jo ja sóc així; faig les coses tal com soc, espontànies (“tot això ho he complert des de jove”). Jo sóc legal... és que vols que sigui fals: ho diem quan ens volen fer canviar de pensament, i, a vegades quan, tenint raó qui ens increpa, no estem per canvis.
- > **Ser vulnerable o la fugida de l'autenticitat:** Viure en la veritat, en l'amor als pobres, deixar-se menjar com el Jesús de l'Eucaristia, ens fa vulnerables, compromesos i febles, i això provoca la fugida... a vegades l'autenticitat, confon les seves lletres amb l'autojustificació. Jesús demana molt, ho demana tot, i aquest pas requereix una fe molt madurada.

- Pistes de treball:

> Em sento autèntic?; m'hi veuen els altres?

Em sento lliure, o visc molt lligat a les meves coses? (no perdem temps amb la llibertat de sortir fins a les tantes, anem a la llibertat de debó)

SESSIÓ 4**Ser jove... amb Jesús: «He sentit que em cridaves»****1. Dia de la setmana: dijous**

On es nodreix el jove cristià?: en la Paraula de Déu. Plantejament de l'EDE. Pertànyer a un grup. Un animador, un mossèn... ens acompanya. I l'Església en la seva proclamació cada diumenge.

La humanitat de Crist com a model de la nostra manera de ser persona

Podeu llegir: Els misteris de la vida de Crist, CEC 512-521

2. Contingut del Credo

i es féu home

3. Explicació doctrinal

La humanitat de Jesucrist és una crida personal, d'home a home.

La seva manera de ser home ha de ser la nostra.

Has vist el gall d'un "buscavents"?: presideix els llocs més alts del campanars i edificis grans. No para de voltar, sembla que fa molt, però, al final no fa més que indicar on va el vent a cada moment... volta i volta i no es mou del lloc. Les persones i la humanitat sencera podriem viure com el gall del busca-vents: intentant fer veure que no parem, però deixant-nos portar per qualsevol vent, per allò que es portés a cada moment, sense més.

Jesús, el qui va passar pel món fent el bé, tenia també quelcom que va captivar els qui el van conèixer: No vivia improvisant a cada moment... va actuar i predicar responnent sempre a la voluntat de Déu, del Pare. Acollià tothom, perquè en el cor de Déu hi és tothom; perdonava perquè el Pare és misericordiós; feia el que semblava impossible, perquè el Pare és totpoderós; en resum, estimava, perquè Déu, el Pare és Amor.

El mateix Jesús va donar als deixebles la seva pròpia pregària al Pare, perquè ells, també fossin capaços de fer la voluntat del Pare. Quan diem el Parenostre, volem que la nostra vida miri a Déu, i ens ajudi a fer la seva voluntat en tot moment, per no viure abocats al primer vent que ens atregui.

4. Propostes de treball

QUEDA'T AMB NOSALTRES

ESCOLTEM LA CANÇÓ

Pels camins d'aquesta vida,
sense veure-ho del tot clar,
amb el pas feixuc i força capficats.

Has sortit al nostre encontre,
t'has posat a caminar
i per la nostra conversa has preguntat.

*Ens expliques l'Escriptura
com ningú no ho ha fet mai
i et reveles en el gest de partir el pa...*

QUEDA'T AMB NOSALTRES
QUE EL DIA JA COMENÇA A DECLINAR
QUEDA'T AMB NOSALTRES
QUI CAMINA AMB TU, JESÚS,
MAI NO ES PERDRÀ

Quan arriba l'hora baixa
tu fas com el que se'n va,
però nosaltres t'insistim entusiasmats.

Has entrat a casa nostra,
t'has deixat acomodar
i et mirem als ulls amb el cor abrusat

Aixequem-nos de la taula,
anem a trobar els germans:
"Realment és Ell, Déu l'ha ressuscitat!"

Aplegats en el seu Nom
tornarem a caminar
fins que torni ple de glòria i majestat!

PARLEM-NE

Quan se'ns fa present Jesús en la nostra vida?

On escoltem Jesús que ens parla?

Som conscients que Jesús s'interessa per la nostra vida?

Què en pensem de l'Eucaristia del diumenge?

Si hi anem, en sortim amb un altre ànim?

5. Pregària

Senyor, feu de mi un instrument de pau.
Que on hi hagi odi, hi posi l'amor.
On hi hagi ofensa, hi posi el perdó.
On hi hagi discòrdia, hi posi la unió.
On hi hagi error, hi posi la veritat.
On hi hagi dubte, hi posi la fe.
On hi hagi desesperació, hi posi l'esperança.
On hi hagi tenebres, hi posi la llum.
On hi hagi tristesa, hi posi l'alegria.
Oh Mestre, feu que jo vulgui més aviat consolar
que ser consolat,
comprendre que ser comprès,
estimar que ser estimat.
Perquè és donant que es rep,
oblidant que es troba,
perdonant que s'és perdonat,
i morint que es ressuscita a la vida eterna

(Oració inspirada en sant Francesc d'Assís)

6. Estudi d'Evangelí ("Déu dels encontres")

- Referència: La vocació Samuel (1Samuel 3)... una petita incursió per l'Antic Testament.

- Pistes de contingut: JESÚS, EL FILL DE DÉU... "Fa la voluntat del Pare"

Arribar a la comprensió de Déu, i viure segons la seva acció en nosaltres és un llarg itinerari, en qual cadascú estem en una etapa diversa, i, fins i tot amb avançaments i retorns enrera. Viure la vida com a resposta a la Paraula de Déu és una expressió senzilla, però la vida de les persones és complexa, i la Paraula de Déu vol ser llum per aquesta complexitat. Cal fer itinerari, però aquest, perquè es faci en fidelitat a la voluntat de Déu necessita unes condicions:

- > Cal voluntat de respondre ("sóc aquí"), estar despert, amb ganes d'escoltar... si no ens ensinistrem en l'art d'escoltar i respondre, amb paraules clàssiques, discernir, difícilment la Paraula de Déu esdevindrà un dia eficaç.
- > Cal anar a cercar, encara que sigui a les palpentes; no conformar-se amb el que inicialment em resulta incompreensible; sense por de l'error; aixecant-se una i altra vegada, fins a trobar una resposta prou clara ("Samuel encara no sabia reconèixer al Senyor")
- > Fer el camí acompanyat de qui pot ser un bon guia: cercar les respostes sols dins d'un mateix, vol dir anar-se cargolant amb els propis dubtes i foscos; cercar l'ajut sols en els qui estan en el meu mateix moment, tampoc ens estirarà endavant. Cal trobar uns bons companys grans en la fe... i en la vida.
- > No tenir por de les descobertes que fem a través de la vida espiritual i de la Paraula de Déu, encara que això impliqui canvis en la meua vida, o no anar pel camí que va tothom... si és que realment hi ha un camí pel que va tothom.

- Pistes de treball:

- > Cerco molt de dir, pensar i fer el que fa tothom?, perquè? (no et saltis aquest perquè!).
- > Sóc conscient que quan dic tohom, a voltes sols és una part molt petita d'humanitat?, allò que em fa sentir diferent potser és perquè no m'he esforçat a conèixer els qui ho viuen!
- > Què et captiva i què creus no entendre de la vida cristiana i de la Paraula de Déu?, creus que la conèixes la Paraula de Déu?

SESSIÓ 5**Jove d'una societat: «He fugit nu»****1. Dia de la setmana: divendres**

Ser **Jove d'una societat**, es a dir, en l'aspecte del compromís social, encarnat en un barri, en un poble, en un país... Tot això emmarcat al voltant de la dificultat de lluitar contra el mal , envoltat de la Creu, però sabent que el Déu de la vida és present.

Podeu llegir: Tota la vida de Crist és oferiment al Pare: CEC 606-618

2. Contingut del Credo

**Crucificat després per nosaltres sota el poder de Ponç Pilat;
patí i fou sepultat,
i ressuscità el tercer dia, com deien ja les Escriptures,
i se'n pujà al cel, on seu a la dreta del Pare.
I tornarà gloriós a judicar els vius i els morts, i el seu regnat no tindrà fi.**

3. Explicació doctrinal

Jesús en va dir una de molt grossa: "Mai ningú no ens arrenca la vida; en fem un do d'amor". La vida es pot perdre de moltes maneres... hi ha víctimes de la malaltia o de la violència, hi ha víctimes de moltes injustícies, hi ha morts incomprensibles. Hi ha vides que acaben quan sembla que no han començat. Jesús, des del començament va fer de la seva vida un oferiment al Pare i a l'amor dels germans... de forma clàssica en diem un sacrifici. A la creu, Jesús té consciència que no li roben la vida, sinó que la ofert tota, també en aquell moment més cruent, a posar de relleu que hi ha una manera de viure que té veritable futur, que val tant, que res, ni la mort, la podran ofegar.

En Jesús aquest sentit d'ofrena, d'estimació, de vida viscuda en plenitud, és tan gran, que en Ell es produeix aquesta acció de Déu que és la resurrecció: per dir-ho d'una forma mé poética, va morir estimant tant, que la mort no va poder vèncer l'amor.

Aquest és el misteri més central de la fe dels cristians: Jesús, el Fill de Déu, que fidel a la voluntat del Pare va passar pel món fent el bé, ha mort i ha ressuscitat, i en ell, nosaltres també som fills de Déu i convidats a ressuscitar.

4. Propostes de treball

SIGUES LLUM DEL MÓN

ESCOLTEM LA CANÇÓ

Ets jove!
Tens força!
Sents dins com un foc que crema!
Però dubtes!
I ho deixes!
I et dius que no val la pena!

*Ofereix la teva vida, no et facis el sord...
Dóna testimoni a tot arreu del meu Amor!*
SIGUES LLUM DEL MÓN (2)
QUE NINGÚ NO POT AMAGAR
LA FE EN JESÚS RESSUSCITAT

Veus guerra!
Pobresa!
I sents com un foc que crema!
Però et gires!
T'amagues!
I dius: no és el meu problema! *Ofereix...*

Sents l'odi!
I l'enveja!
Dins teu com un foc que crema!
Et tanques!
T'enfades!
I el cor s'esllangueix de pena! *Ofereix...*

Els problemes dels altres són els nostres problemes?

Què fa més feliç ajudar els altres o passar dels altres?

Quines són les llums que més poden il·luminar el nostre món?

PARLEM-NE

Sou conscients que teniu molt a dir en la construcció del món?

Val la pena treballar pel que un creu?

És més fàcil deixar-ho tot tal com està?

Quines foscores ennegreixen el nostre món?

Per què donar testimoni?

-El Senyal de la creu

-Revisió del manaments:

Primer: Estimaràs a Déu sobre totes les coses.

Segon: No prendràs en va el seu sant Nom.

Tercer: Santificaràs les festes.

Cuart: Honraràs al teu pare i a la teva mare.

Cinquè: No mataràs.

Sisè: No cometràs actes impurs.

Setè: No robaràs.

Vuitè: No aixecaràs fals testimoni, ni mentiràs.

Novè: No consentiràs pensaments ni desitjos impurs.

Dècim: No cobejaràs els béns d'altre

5. Pregària

Jo confesso a Déu totpoderós
i a vosaltres, germans,
que he pecat, per culpa meva,
de pensament, paraula, obra i omissió.
Per això, demano a la Verge Maria, Mare de Déu,
als àngels i als sants, i a vosaltres, germans,
que pregueu per mi a Déu, nostre Senyor.

6. Estudi d'Evangelí ("Déu dels encontres")

- Referència: el jove que fuig nu del prendiment de Jesús (Marc 14, 43-52)

- Pistes de contingut: JESÚS, EL FILL DE DÉU... "Ha mort i ha ressuscitat"

- > Un personatge al que només es dediquen dos versets, però que defineix molt bé la postura de moltes persones davant el compromís: un desig de ser allà on passen les coses, per canviar-ho tot, per resoldre-ho tot, però molt sovint, a la pràctica tot queda molt en teoria: com el jove de l'Evangelí, no arriben a prendre protagonisme; s'hi acosta sense cap mena de condició (sols amb un llençol)
- > Tot abandonen i fugen com ell, però els altres hauran d'assumir-ho (Pere en l'interrogatori de la criada al pati del pretori). Ell no assumirà res perquè, de fet no se sap ni qui és: refugiat en l'anonimat, no ha de passar comptes del seu compromís, o de la manca del mateix.
- > La nuesa del jove de l'Evangelí, però, també és la nuesa de molts que defugen el compromís, amagant una vergonya profunda, en la que s'entreveu, un anhel de tenir major compromís, tot i les cobardies... o el no saber-ne prou.
- > Fer un bon camí al costat del testimoni dels deixebles, els pot fer situar un verset abans: assumir el compromís, perquè és assumint que es va madurant i creixent en la implicació.

- Pistes de treball:

- > Intenta imaginar el passatge de l'Evangelí i veure, amb tota la sinceritat possible, on creus que et situaries: com a personatge, físicament, potser ni tant sols hi series...
- > Intenta fer ben present una situació actual de creu al teu voltant, en el món d'avui: on estas tu situat?
- > Com et sents personalment davant la teva implicació amb les situacions de Creu?

SESSIÓ 6**Jove d'una comunitat: “qui els farà rodolar la pedra del Sepulcre?”****1. Dia de la setmana: dissabte**

Comencem un darrer bloc de 2 sessions. Viure la fe (Esperit Sant – Actuar). Sessions 6-7

No vivim la fe sols. L'Esperit Sant que se'ns ha donat al baptisme (i plenament a la confirmació) ens uneix i ens fa viure la fe.

Podeu llegir: Qui és l'Esperit Sant? CEC 683-690

Ser jove cristià a la seva Diòcesi, membre de l'Església diocesana i pertinent en un grup / **comunitat cristiana**.

La figura de Maria ens pot ajudar a fer aquest itinerari, en el sentit de viure l'Església com a família: “**Qui els farà rodolar la pedra**”

Podeu llegir: Alegra't plena de gràcia: CEC 721-726

2. Contingut del Credo

**Crec en l'Esperit Sant, que és Senyor i infon la vida, que procedeix del Pare i del Fill.
I juntament amb el Pare i el Fill és adorat i glorificat;
que parlà per boca dels profetes.**

3. Explicació doctrinal

L'ESPERIT SANT, alena **contínuament** des de dins: és allò tan meravellós de la font d'aigua viva i vivificadora que Ell ens fa brollar com a deu inextingible. Respiram vida trinitària. Hem entrat en l'àmbit de Déu que ens crea, purifica i espiritualitza en doll permanent. Perquè la vida és creixement, és apuntar a plenitud, és riquesa interior, és la divinització de la nostra petitona-gran humanitat, tocada pel poder creador de Déu. Si hom en te ocasió és una veritable meravella observar des de l'alçada una zona d'horta o de regadiu: una xarxa de vida que es va escolant per la terra més resseca fins a fer-la rebrotar. L'aigua hi arriba a través de camins ben diversos: la pluja que basteix els pous, les betes d'aigua subterrània... tot plegat per abastir preses, pous i diposits. A través de la xarxa de canals i solcs, l'aigua va penetrant la terra fins a satisfer la necessitat de cada planta, perquè creixi i doni el seu fruit.

De la VIDA en prové la vida i, nosaltres som al nostre torn “vida donada”. I això **a cada instant**. Com més intensament vivim, més vida donem, més qualitat de vida comuniquem. Tot està lligat per llaços d'amor: tot és comunió de vida.

En el nostre baptisme hem estat incorporats a Déu, a través d'un gest que te molt a veure amb el rec dels horts: hem estat immersos en l'aigua perquè l'Esperit Sant amari la nostra vida, per tal que poguem donar un bon fruit com a cristians.

En la confirmació rebem l'Esperit Sant en plenitud i ens omple dels seus dons que són: do de Saviesa, do de Pietat, do de Consell, do de Fortalesa, do del Temor de Déu, do d'Intel·ligència i do de la Ciència.

Maria és l'exemple més preuat.

4. Propostes de treball

L'Esperit Sant ens fa centrar en l'Evangeli i ens allibera dels nostres egoïsmes i servituds a l'hora de judicar fets i situacions, personals o socials, de cada dia. Per això és important viure atent a tot allò que t'envolta per tal que ho puguis judicar, valorar i viure segons l'Esperit.

Que cada jove del grup pensi un fet que hagi viscut directament, essent ell protagonista o no.

De tots els fets que han sortit n'escolliu un i el sotmeteu a judici seguint aquests passos:

- 1- Què en penseu d'aquest fet?

- 2- Què en pensa la gent que coneixeu però no són del grup i fins, potser no són creients (amics de l'escola, del treball, familiars, Tv, mestres...)

- 3- Què us sembla que en pensa Jesús?

- 4- Què aporta de nou una mirada segons l'Esperit?
Ajudeu-vos d'algun text de l'Evangeli que pugui il·luminar el fet escollit.

- 5- Valoreu quins canvis d'actituds heu de prendre després d'aquest judici.

5. Pregària

Déu vos salve, Maria,
plena de gràcia;
el Senyor és amb vós.
Beneïda sou vós
entre totes les dones,
i beneït és el fruit
del vostre ventre, Jesús.

Santa Maria, Mare de Déu,
pregueu per nosaltres, pecadors,
ara i en l'hora de la nostra mort.
Amén.

6. Estudi d'Evangelí ("Déu dels encontres")

- Referència: Les dones camí al sepulcre de Jesús (Marc 16, 1-8)

- Pistes de contingut: L'ESPERIT SANT... "Actua en nosaltres: ens dona la fe"

- > Saben que hi ha una pedra grossíssima davant el sepulcre; saben que la col.laboració de la guàrdia serà nul·la; dels seus companys deixebles que en poden esperar... estan amagats i esporuguits. Amb lògica, no haurien sortit de casa, però malgrat tot van al sepulcre. Davant les dificultats de comprensió de la fe cristiana, de la comprensió de l'Església, de la comprensió de l'experiència creient, només podrà arribar a comprendre qui planta cara, qui es posa en camí de recerca: qui cerca llum en lloc de quedar-se amb les lloses tancades del seu pensament.
- > Per a molts Jesús és un anhel, els seus sentiments més o menys religiosos, una realitat, però l'Església apareix com una llosa insalvable... sobretot insalvable perquè no han fet l'esforç de viure-la, no han recorregut el veritable camí ple de dubtes fins a fer-ne una veritable experiència. Son lloses tancades en el seu pensament, alimentades pel que es diu, pel que predica la tele, o pel que toca dir sense més.
- > Si hi ha recerca i veritable encontre amb Jesús, hi ha un nou retrobament amb l'Església: les lloses, que hi son, no amaguen tota la dimensió testimonial i missionera que conté l'Església, i que té la frescor del primer dia ("ell va davant vostre a Galilea").

- Pistes de treball:

- > Intenta guardar en un calaix ben tancat allò que "has sentit dir de l'Església"; allò que te n'has imaginat sense saber-ho ben bé; allò que està de moda dir-ne. Intenta ara aclarir tu mateix què en saps de l'Església? que t'agrada, que t'ha ajudat?, què et costa de comprendre?.
- > Què hi han trobat els qui hi viuen la seva fe amb joia, amb esperit de servei, que celebren els sagraments, que pregunten junts...? És vàlid per a tu?

SESSIÓ 7**Jove a l'Església: “Ja has dit gràcies?”****1. Dia de la setmana: diumenge**

Tanquem la setmana en aquest procés que ens porta a viure en l'Església... L'Eucaristia com a eix, on tots som Església, on celebrem, compartim, ens relacionem, en definitiva, on vivim **celebrem la nostra fe**, una fe Universal: **“Ja has dit gràcies?”**

Podeu llegir: **L'Església: Poble de Déu, Cos del Crist, Temple de l'Esperit Sant, CEC 748-750, 772-776**

L'Eucaristia, fint i cim de la vida eclesial, CEC 1324-1327

2. Contingut del Credo

**I en una sola Església, santa, catòlica i apostòlica.
Professo que hi ha un sol baptisme per a perdonar el pecat.
I espero la resurrecció dels morts, i la vida de la glòria. Amén**

3. Explicació doctrinal

L'Esperit Sant que va actuar en Jesús, en els deixebles, i ha arribat a la nostra vida, continua fent el seu camí enmig de la història i de la vida. Continua fent el seu camí de dues maneres en cadascú de nosaltres:

- > **Quan la nostra vida cristiana dona fruit:** quan ens anem convertint i mirant de millorar cada dia, quan estimem més i som més servidors, quan tenim més fe i confiança en Déu... l'aigua de l'Esperit ha anat fent la seva obra en tu i en mi, i, per tant, va canviant el món.
- > **Quan donem testimoni de la fe que tenim.** Quan ajudem a que el corrent d'aigua de l'Esperit Sant, arribi a noves persones que vegin la seva via animada i revitalitzada pel Senyor. El testimoni no és la venda d'un producte, sinó compartir amb altres allò que ens ha trasformat la vida per fer-la millor, més plena i més feliç. Donar testimoni de la nostra fe és una manera d'agrair l'amor que hem rebut de Déu d'estimar les altres persones.

4. Propostes de treball

REFLEXIONEM

Nosaltres, cada vegada que celebrem l'Eucaristia, fem el mateix camí dels deixebles d'Emaús:

1. Ens reunim:

- Tots, cadascú amb les seves preocupacions i amb les seves alegries, som cridats pel Crist, que ens ve a trobar pels camins de la nostra vida.
- Ens apleguem per a fer trobada amb Jesús: que alimentará la nostra vida amb la seva Paraula i amb el seu Cos.

2. Ens expliquem l'Escriptura

- Escoltar les lectures de l'Eucaristia, és escoltar Jesús.
- Una Paraula de Jesús que es convertirà en llum per a les nostres vides: serà ànim en la desesperança, força en la feblesa, consol en la tristesa, guia per a la nostra actuació,...
- El mossèn que presideix la celebració, imitant Jesús, amb les seves paraules a l'homilia, ens ajudarà a entendre, a acollir, a aprofundir i a fer vida aquesta paraula de Déu.

3. Ens asseiem a taula

- Ens asseiem a taula per a celebrar l'Eucaristia, per a fer els mateixos gestos que Jesús va fer en aquella casa d'Emaús i que va fer que el reconeguessin com el seu Mestre i Senyor, que són els mateixos gestos que Jesús va fer el dijous sant durant el sopar de comiat i que són els mateixos que ha fet des de llavors l'Església per a fer present Jesús enmig de la comunitat quan ha volgut demanar-li: "Queda't amb nosaltres":
 - a) "Va prendre el pa": Parem la taula amb el pa i el vi: dons del Senyor i fruit del treball dels homes i de les dones. Aportem les nostres vides, però convençuts que tot és do de Déu.
 - b) "Va donar gràcies": Donem gràcies a Déu amb la gran pregària eucarística: donem gràcies a Déu pel seu amor, per Jesús, per la nostra salvació,.... I enmig d'aquesta acció de gràcies invoquem el do de l'Esperit Sant perquè el pa i el vi es converteixin en la presència real de Jesús enmig nostre.
 - c) "El va partir": El Pa, que és el Cos de Jesús, és partit per a ser compartit, perquè tots som convidats a participar d'un mateix pa, d'un mateix aliment.
 - d) "El va repartir": I arriba el moment de la Comunió: Jesús, fet aliment, és menjat pels seus deixebles.

4. Aixequem-nos de la taula

- Igual que els deixebles d'Emaús, nosaltres no hem acabat amb el final de l'Eucaristia. Ben al contrari, som convidats a aixecar-nos de la taula i anar a anunciar i a viure allò que hem celebrat en l'Eucaristia: Que Jesús és viu, ens alimenta i s'ha quedat amb nosaltres.

EXPERIÈNCIA

Quina millor proposta podem fer-vos avui que preparar amb el vostre mossèn una Eucaristia: pot ser l'Eucaristia del diumenge o una Eucaristia que podríeu celebrar un dia el vostre grup. Us proposem que us fixeu ben bé en cadascuna de les parts i que les prepareu amb tota cura:

1. Ens reunim: preparar el cant d'entrada, l'acte penitencial,...
2. Ens expliquem l'Escriptura: preparar les lectures, llegir-les abans,...
3. Ens asseiem a taula: preparar les ofrenes, fixar-nos bé en allò que direm en l'acció de gràcies, preparar-nos per a la comunió,...

Aixequem-nos de la taula: pensar en les conseqüències que té per a la nostra vida la celebració de l'Eucaristia,...

5. Pregària

Himne del Glòria:

Lloem Déu per tot el que fa per nosaltres

Glòria a Déu a dalt del cel
i a la terra pau als homes que estima el Senyor.
Us lloem, us beneïm, us adorem,
us glorifiquem, us donem gràcies
per la vostra immensa glòria,
Senyor Déu, Rei celestial,
Déu Pare omnipotent.
Senyor, Fill unigènit, Jesucrist,
Senyor Déu, Anyell de Déu, Fill del Pare,
vós, que lleveu el pecat del món,
tingueu pietat de nosaltres;
vós, que lleveu el pecat del món,
acolliu la nostra súplica.
Vós, que seieu a la dreta del Pare,
tingueu pietat de nosaltres.
Perquè vós sou l'únic Sant,
vós l'únic Senyor,
vós l'únic Altíssim, Jesucrist,
amb l'Esperit Sant
en la glòria de Déu Pare. Amén.

6. Estudi d'Evangelí ("Déu dels encontres")

- Referència: el leproso que s'enrecorda de donar gràcies (Lluc 17, 11-19)

- Pistes de contingut: L'ESPERIT SANT... "Actua a través nostre: testimonis de Jesús"

- Dir gràcies és tot un itinerari personal:

> va passant de la insistència de la mare que vol tenir un fill educat ("ja has dit gràcies?")

> a esdevenir un hàbit quasi inconscient i arrelat;

> si la gratitud segueix creixent, esdevindrà un signe d'intel·ligència: adonar-se'n de qui i que t'ha ajudat i t'ajuda en la vida, descobrir allò que t'aguanta perquè no caiguis, i allò que t'impulsa per seguir creixent;

> si la gratitud arriba a la seva maduresa, es converteix en un acte de fe que salva ("aixeca't i veste'n: la teva fe t'ha salvat")

- Tots els leprosos son guarits, i la gratitud no ha estat condició per la seva guarició: tothom pot ser feliç, cregui o no cregui, participi de la fe de l'Església o no, vagi a missa o no... la gratitud no és condició per la vida en plenitud i la felicitat, però sí que és un signe que hom és conscient d'aquests dons, i això fa que es visquin amb una nova intensitat. Un corredor de velocitat i una persona beguda poden travessar la Rambla de banda a banda, però el qui la gaudeix és el qui s'asseu en una terrasseta amb bona companyia i la viu una bona estona del capvespre d'estiu.

- Dit amb altres paraules: viure en l'Església i en la celebració de la fe (especialment l'Eucaristia), no ens dona més grau de vida ara i aquí (seria negar l'experiència de cada dia), però ens en dona un major gaudi i sentit perquè ens permet viure-la amb una actitud d'acció de gràcies ben conscient.

- Pistes de treball:

> Pensa en les teves darreres 24 hores: quines coses i a qui hauries de donar gràcies?, o podries pensar en una setmana, en un mes...?

> Com et sents quan dones gràcies de debó?... en quin estadi de la gratitud creus que estàs: en un bon costum?, en un signe d'intel·ligència (com a estratègia perquè et tornin a obrir les portes)?; hi entra Déu en la teva acció de gràcies?

> Què fas realment, en el teu cor, quan entres a missa?: preguntes, compleixes, celebres alguna cosa, quins sentiments tens?

ÍNDEX

SESSIÓ 0 - Presentació material a l'equip d'animadors	1
SESSIÓ 1 - Ser jove és un do: Ets qui ets... gràcies a Déu	4
SESSIÓ 2 - Ser jove... cristià: Geni i figura	7
SESSIÓ 3 - Ser jove... com Jesús: «Jo... és que sóc així»	10
SESSIÓ 4 - Ser jove... amb Jesús: «He sentit que em cridaves»	13
SESSIÓ 5 - Jove d'una societat: «He fugit nu»	16
SESSIÓ 6 - Jove d'una comunitat: “qui els farà rodolar la pedra del Sepulcre?”	19
SESSIÓ 7 - Jove a l'Església: “Ja has dit gràcies?”	22